

Relish these pastimes in the association of devotees and by their mercy you will achieve pure devotional service. While associating with the devotees, always be careful and never create any ill feelings in their hearts. By creating ill feelings with the devotees one will experience only impediments on his path. In this regard I will describe one incident.

One day in Vrindavana, as Rupa Gosvami was thinking in a happy mood, he saw Radharani being dressed by Her sakhis. At that time Krishna was hiding behind Radharani watching. Although Radharani was unaware of Krishna's presence, the sakhis knew and were very eager to disclose the fact to Her. After finishing decorating Radha's hair very nicely, they held a mirror in front of Her. As Srimati Radharani looked upon the beauty of Her face, She also saw the moonlike face of Krishna in the mirror.

Radharani, feeling embarrassed and somewhat perplexed, immediately covered Herself with Her cloth. All the sakhis began laughing, and Rupa Gosvami also joined them in laughter.

At that time one Vaishnava arrived there in great eagerness to see Rupa Gosvami. Seeing Rupa Gosvami laugh broke the Vaishnava's heart, so without speaking, he went to see Sanatana. That Vaishnava said to Sanatana, "When I went to see Rupa Gosvami, he started laughing upon seeing me. Being distressed in my mind, I did not say anything, but came to inquire from you."

Sanatana explained to the Vaishnava the reason behind Rupa Gosvami's laughter, and the Vaishnava felt repentant on hearing the explanation. He lamented, "Why I have gone at that time? Without knowing Rupa Gosvami's mind, I have offended him." Thinking in this way, that Vaishnava was disturbed. Sanatana Gosvami, however, pacified him.

Meanwhile, Rupa Gosvami, who was absorbed in those pastimes, suddenly lost his feelings of ecstasy. Being very disturbed, Rupa Gosvami looked around understanding that someone had come there. "I have committed an offense by not showing someone proper respect." Thinking like this, he went to see Sanatana Gosvami.

Seeing Rupa Gosvami coming, that Vaishnava went ahead to greet him and offered his obeisances by falling on the ground. With great humility, he said to Rupa Gosvami, "I have committed an offense, therefore please forgive me. A short time ago I came to see you, and without understanding your actions some doubts came in my mind. Therefore I came here to Sanatana Gosvami who mercifully cleared my doubts. Now if you kindly show your mercy on me then my mind will be pacified." Hearing these words, Rupa Gosvami felt grief stricken and with folded hands fell to the ground offering obeisances. "I cannot describe how much I have offended you. Please forgive me." In this way with humility and devotion they forgave each other and thus felt pacified. Returning to Sanatana they absorbed themselves in topics of Krishna for a long time. When everyone heard about this incident of Rupa Gosvami, they were struck with wonder.

My dear brothers, be very careful with the Vaishnavas. Beg their forgiveness from any offense with your heart and soul. Be careful not to find faults in the Vaishnavas and always chant their glories. All the previous acaryas say that even a learned person cannot understand the behaviour of a Vaishnava. Sri Caitanya Mahaprabhu has instructed these things through His dear devotees. Holding the lotus feet of the devotees on your head always drown yourself in the ocean of devotional mellows. Remembering the lotus feet of Srinivasa Acarya, Narahari dasa thus describes this Bhakti-ratnakara. (Narahari Cakravarti, Bhakti-ratnakara 5.3802-3837)

český překlad CC-BY-SA: bh. Jan Mareš, 2017

Vychutnávejte si tyto zábavy ve společnosti oddaných a jejich milostí dosáhnete čisté oddané služby. Při sdružování se s oddanými buďte vždy opatrní a nikdy nevytvářejte v jejich srdci žádné negativní pocity. Vytvářením negativních pocitů u oddaných se člověk setkává pouze s překážkami na cestě. V tomto ohledu popíši jednu příhodu.

Jednoho dne ve Vrindavánu, když Rúpa Gósvámí ve šťastné náladě přemýšlel, uviděl Rádhrání, jak ji oblékají její sakhí. Krišna se schovával za Rádhrání a přihlížel. Přestože Rádhrání o přítomnosti Krišny nevěděla, sakhí o ní věděly a velmi dychtily jí tuto skutečnost sdělit. Po dokončení krásného zdobení vlasů Rádhy před ní přidržely zrcadlo. Když se Šrímatí Rádhrání podívala na krásu svého obličeje, uviděla v zrcadle i měsíci podobnou tvář Krišny.

Rádhrání byla v rozpacích a poněkud zmatená, a okamžitě se zahalila oděvem. Všechny sakhí se rozesmály a Rúpa Gósvámí se k nim také připojil.

V té době tam přišel jeden vaišnava s velkou touhou vidět Rúpu Gósvámího. Když uviděl smích Rúpy Gósvámího, zlomilo mu to srdce, takže bez řeči odešel za Sanátanem. Vaišnava řekla Sanátanovi: „Když jsem přišel navštívit Rúpu Gósvámího, rozesmál se, když mě uviděl. V mysli jsem se cítil nešťastně, neřekl jsem nic, ale přišel jsem se zeptat tebe.“

Sanátan vysvětlil tomu vaišnavovi důvod, proč se Rúpa Gósvámí smál, a vaišnava po vyslechnutí vysvětlení pocítil lítost. Řekl: „Proč jsem tehdy odešel? Neznal jsem mysl Rúpy Gósvámího a urazil jsem ho.“ Když uvažoval tímto způsobem, byl rozrušen. Sanátan Gósvámí ho však uklidnil.

Mezitím Rúpa Gósvámí, který byl pohroužen do těchto zábav, náhle ztratil pocit extáze. Byl velmi znepokojen a rozhlédl se, protože pochopil, že tam někdo přišel. „Dopustil jsem se přestupku tím, že jsem někomu neprokázal patřičnou úctu.“ Takto přemýšlel a šel navštívit Sanátana Gósvámího.

Když vaišnava uviděl přicházet Rúpu Gósvámího, vyšel mu vstříc, aby ho pozdravil a poklonil se mu na zemi. S velkou pokorou Rúpovi Gósvámímu řekl: „Dopustil jsem se přestupku, proto mi prosím odpusť. Před krátkou dobou jsem za tebou přišel a bez pochopení tvých činností se v mé mysli objevily jisté pochybnosti. Proto jsem

přišel sem k Sanátanovi Gósvámímu, který mé pochybnosti milostivě rozptýlil. Když mi nyní prokážeš svou milost, pak se má mysl uklidní.“

Když Rupa Gósvámí uslyšel tato slova, pocítil zármutek a se sepjatými rukama padl na zem, aby se poklonil. „Nemohu popsat, jak moc jsem tě urazil. Prosím, odpusť mi.“ Tímto způsobem si s pokorou a oddaností navzájem odpustili a tak pocítili klid. Po návratu k Sanátanovi se na dlouhou dobu pohroužili do témat Krišny. Když všichni vyslechli tuto příhodu Rúpy Gósvámího, nevycházeli z úžasu.

Drazí bratři, buďte opatrní při jednání s vaišnavy. Proste je o odpuštění za jakýkoliv přestupek z hloubi svého srdce. Dávejte pozor, abyste u vaišnavů nehledali chyby a neustále opěvujte jejich slávu. Všichni předchozí áčárjové říkají, že ani učenec nemůže pochopit chování vaišnavy. Šrí Čaitanja Maháprabhu učil o těchto věcech prostřednictvím svých drahých oddaných. Držte lotosové nohy oddaných na hlavě a vždy se nořte do oceánu nálad oddanosti.

Vzpomínaje na lotosové nohy Šríniváse Áčárji, Narahari dása takto popisuje tuto Bhakti-ratnákaru. (Narahari Čakravartí, Bhakti-ratnákara 5.3802-3837)